

И да направи да изникне прозабденето на злакът?

Можеш ли забължки *кога* раждать ко-
щутитъ?

(28) Удъждътъ има ли баща?

(2) Можеш ли да прѣброяшь колко мѣсеки
испълнить тѣ?

Или кой роди капките на росата?

Или знаеш ли врѣмето на раждането
имъ?

(29) От чия матка излиза ледътъ?

(3) Тѣ се навождатъ, раждатъ дѣцата си,
Освобождаватъ се отъ болезните си.

И фкой роди небесната слана?

(4) Чадата имъ заякнуватъ, растѣтъ въ по-
лето:

(30) Водите се скриватъ като подъ камикъ,

Излазятъ, и не се връщатъ *вече* при
тѣхъ.

И лицето на безната все съръзва.

(5) Кой е пусналъ свободенъ дивийтъ о-
сель?

(31) Можеш ли да вържешъ връските чна

Или кой е развързалъ връските на о-
нагрътъ,

Плиайдѣтъ?

(6) Комуто съмъ направилъ кѫща пустината,
И жилище негово соленината?

Или да развържешъ узите на Ориона?

(7) Присимва се на градскиятъ мястежъ:
Не чуе викътъ на подканителъ?

(32) Можеш ли да извадишъ небесните зна-

(8) Горите конто обикна съ пашата му;
И ходи да търси всякакво зеленище.

кове въ врѣмето имъ?

(9) Да ли ще рачи единорогътъ да ти
работи,

Или можеш ли да водишъ Мечката съ

Или ще прѣношува ли въ яслите ти?

синоветъ ѝ?

(10) Можеш ли да вържешъ единорогътъ съ
впрѣгалото му за орание?

Можеш ли да пардиши неговото вла-

Или ще изравни ли полетата задъ
тебе?

дѣнение на земята?

(11) Ще се обѣгнешъ ли на него, защото е
силата му голѣма?

(34) Можеш ли да подигнемъ имасть си до

Или ще оставишъ ли нему работата си?

облаците?

(12) Ще се уѣбришъ ли нему да донесе жи-
тото ти

За да тя покрие изобилие отъ води?

И да събере въ гумното ти?

(35) Можеш ли да испроводишъ свѣткави-

(13) Крилатата на камилощицата се движатъ
радостно:

ци, та да излѣзатъ

Тѣ да ли сѫ крила и пера на Ѣръкътъ?

И да ти рекатъ: Ето ни?

(14) Но ти остави лѣцата си въ земята
и топли ги на прѣстъта,

(36) Кой тури мѫдростъ вътре въ словъ-

(15) И забрая че е възможно нога да ги
смаже

ка? Или да извадишъ имасть си до

Или полски звѣръ да ги стѫчи.

или да развържешъ имасть си до

(16) Ожесточава се противъ чадата си като
че не сѫ нейни:

Или да извадишъ имасть си до

Напразно се труди, безъ да се бои;

и да извадишъ имасть си до

(17) Защото Богъ я е лишилъ отъ мѫдростъ,

и да извадишъ имасть си до

у Псал. 147; 8.
Иер. 14; 22.

5; 8.
ч Иер. 31; 35.

ф Псал. 147; 16.

и Гл. 32; 8. Псал.
х Гл. 37; 10.

и Гл. 9; 9.

51; 6. Еккл. 2; 26.

Амосъ

и Псал. 104; 21.

б Гл. 24; 5. Иер.
2; 24. Осия 8; 9.

в Числа 23; 22.

Втор. 33; 17.

г Плачъ 4; 3.